

"Aho, kus ma pole öiete ettealusutamud? Teie fanniis mees on juba parraja te peal seis sada, mis ta laddund jobid õi olli! Kolme aasta eest olli innime ühle, föri si mehhele minnemaa, agga täna peab ta teutuse ja häbbiga välja kassima ja on veel pealegi föris pefcta sanud." — Anna olli wait, agga ta lehast läis lui tiilina wärrin läbbi.

9.

Kui nad saivad loju tulnud, läks Maria värrast jummalaga jätmist silddamne hälledusega jälle taggaasi. Anna istus mahha ja nuttiis. Ta seeb möttlesid kurvastus ja vihha teine teisega. Vast hommiku pole aitas wainue unni tedda föik wällu wähhels ajaks unnuustada. Juba loit olli wäljas, kui Kasik waljust üsse tagga vangutas ja tedda illes ärrataad. Unnest seggane, ei sanud ta eamast müddinast arvu; agga ättitsest tulli jälle föik ta mele, mis eile öhtul sündis ja langes nagu raske riini ta silddamne peale. Ta teggi usse lahti. Kasik olli seal; ta olli jälle laurnist tarl. Waisse healega terretades astus ta tupp, ta ei julgend omma naese filmi wadato, istus tosi peale, alua allu, kust ta wait olles wälsja wahtis. Anna olli ta wait ja mõtles: „Demma kohhus on tulla andels palluma." Agga Kasik ei tulnud. Ta otas, et Anna piddi rõkima. Sellele olli se ta rasle. Nõnda jäid siis möllemad leletu. Tissler sõi ja läks jälle föri siire töle. Lõuna tulli ta jälle loju sõma. Möllemad istusid jälle wait olles laua jures. Kasik töoris ni pea, kui rõimalis illes ja läks ärra. Öhtu tulli ta õigel ajal taggaasi. Värrast sõmisi istus ta tül aega wait olles ja odates, kus Anna piddi lõunet allustama, agga et teine sedda ei teinud, töoris ta ättitsest illes, läks wälja üst enne tagga sinni wiisates. Kurri tiusaja waim olli ta sisse läinud ja tedda tullise vihhaaga omma naese wastu täitnud. Anna olles tedda hea melega nüüd taggaasi hüüdnud, agga nüüd olli se

porragu hilja. Ta wöttis turbdusega enneise Piiblist selle lebba illes: „Arge laske päva loja miina omma vihhas tamise ille, ja arge andke maad furratise." Ribbeda tahhetsemisega lugges ta need sinnatised tähhelpanuenisse wäärt sõnad, selle wastu ühasted temma lui ta mees ollid pattu teinud.

Kasik luggu läks nüüd aeg ajalt illa willeksamaks; ta olli nagu uppuja laenatava ve sees, selle jallad pöhja ei tahha leida.

10.

Nosta olli jälle eddasid jöndnud; agga luggu tissleri majas läks järjelt taggurpiddi. Anna olli enneise poolt kül püüdnud tehha, mis möötis, agga parragu ilma aegu. Sest lui illes haige neste haigels jääb, siis arsi on lahtlane ta ellu värrast ja waugutab pead. Palju facitlikum on pat, mis hingi haigus ja többi. Kui inuimene selle sisse jälle neste langeb, siis tulleb furrat — pühha sirja tunnistusti mõda — seitje lord langem ta peale kui enne. Nõnda olli nüüd sa kasifuga luggu. Kõik temma töötusid ollid kui wesli tam vihhaslangenud ja pat wõis lui wolas jõggi omma teed joosta. — Naese palvid ta ei kuulnud, ehl kui tahtis kuulda, siis omneti ei suidanud pattu paesasi lahti sada. Körtsmil omma poolt ahvatlas tedda ta allati joma. Tö ja teinust jäid illa ennam mahha; ja Anna olles piddand ammuigi lastega nälgja jämä, kui mitte körtsimiku helde naene temmale posles abbi teinud. Körtsmil olli püüdnud saggedast omma naesi keelsa, agga se olli temmale jalgusegaga tunnistanud, et ta sedda tunda enneise kohhus ollewab tehha, et sedda hirmusi sillekohsut, mis mees tissleri perrele olla teinud — wõrfe wähhegi parrandada.

11.

Ühhes talvisel hommikul olli Kasik majas wägga suur ehmatust. Hult wõraid inuimesi tungisid sisse, fest majale